

Beste allemaal.

Fijn dat jullie er zijn.
Mijn naam is Jordi.

Roy heb ik leren kennen door een van zijn vele hobby's, Handboogschieten.

Op de verenging was Roy een graag geziend lid. Hij was een serieuze schutter maar je kon hem nooit betrappen op gemopper als hij een keetje mis schoot.

Hij deed mee met al onze wedstrijden op de club. Je kon altijd op hem rekenen dat hij er zou zijn. Op regenachtige dagen was hij direct te herkennen bij binnenkomst. Met zijn gele regenbroek met rode regenjas leek het erop alsof hij de Noordzee over was gefietst om te kunnen schieten.

Naast het schieten op de vereniging vond Roy het ook leuk om mee te doen met een officiële wedstrijd. In 2023 was zijn debuut op het Nederlands kampioenschap Hout. Vorig jaar kon hij niet mee schieten vanwege zijn ziekte. Echter dit weerhield hem niet om zijn clubgenoten te komen supporten. Afgelopen zomer heeft hij toch weer mee te schieten.

De handen uit de mouwen steken, daar was Roy niet vies van op de verenging. Waar hij kon helpen met hand- en spandiensten daar deed hij het graag, en met een brede glimlach. Zelfs toen Roy ziek was kwam hij vaak langs op de zondag ochtend. Hij hielp graag mee de scores van het wedstrijdje te verwerken en maakte een praatje. Hij was geïnteresseerd in iedereens persoonlijk leven.

Op de verenging klikte tussen Roy en mij ook op een andere hobby, Whisky. En zo doende hielden wij met een aantal leden een whisky proeverij op de verenging en later ook met een groepje bij hem thuis. Daar waren wij verbaasd over zijn verzameling whisky en zijn kennis daarover.

De laatste keer dat ik Roy sprak was toen hij in het ziekenhuis lag. Hij zag er niet goed uit maar naar mate wij meer praatte bloeide hij steeds meer op. Tijdens onze gesprekken hadden wij het over van alles, het kopen van mijn appartement, de ontzettend goede zorg die hij kreeg van de verpleegsters, dit heb ik met eigen ogen kunnen zien die dag. Ook hebben wij het over minder leuke dingen gehad. De eindfase van zijn leven en hoe hij die tegenmoet wilde komen. Een van Roy zijn laatste vragen was: Jordi, wij zijn allebei pragmatici. Hoe kijk jij naar de dood? Ik zei, ik kijk er als net zoals jij praktisch naar ,maar het gevoel mag er ook zijn. Roy was stil maar gaf wel een knikje.

Roy was een man van de praktische ideeën en oplossingen. Maar hij genoot ook van het leven en straalde dat ook uit.

Roy, bedankt voor de 5 jaar die ik jou heb mogen kennen. Ik ga je missen.